

Vzpomínka choreografky Jiřiny Mlíkové

Přečetla Libuše Hynková

Byl jednou jeden nápad, který vybočil z řady!

Do koncertního, číslového programu Čs. souboru písní a tanců chtěla jsem zařadit trochu delší dramatickou plochu, českou pohádku "Pan vrchní a čert". Libreto vycházelo z lidového vyprávění, zachyceného J.Š.Kubínem-pohybová stylizace čerpala z podkrkonošských lidových tanců. Háček byl v tom, že pohádková atmosféra měla vyznít ne jen na večerních jevištích divadel a kulturních domů, ale i za denního světla, v přírodních prostorách parků či zámeckých zahrad, kde zájezdový soubor vystupoval. Doma i v zahraničí.

Měla jsem štěstí, že výtvarnou spolupráci přijal tehdy už velmi známý, zkušený scénograf-prof. František Tröster. Na první pracovní schůzku jsem šla za ním do jeho krásné, zvláštní zahrady u vilky na pravém břehu Vltavy, kde bydlel.

Byla to nezapomenutelná zahrada. Když jsem stála nebo šla v rozhovoru o inscenaci po cestičce - viděla jsem na blízkých obzorech vrcholy charakteristických věží Prahy. Když jsem si přičapla k nějaké květině, zmizely věže a nad trávníkem, kytkami a keři bylo jen nebe - jako bych byla někde na venkově, na letním bytě. A stejně zvláštní, laskavý, veselý a plný nápadů byl i pan profesor.

Vymyslel pro nás krásnou, na zadní horizont připevněnou oponu z látek a různého textilu. Aplikovanou plastickou podobu krkonošské vesnice s roubenými třemi chaloupkami a kostelíkem.

Na scéně vpředu májku s volně do oblouku prověšenými stuhami nad hlavou tančících. Scéna měla hloubku i prostor, stylově pravdivě zapadla do celku programu, měla výraznou atmosféru večer i ve dne. A byla snadno, rychle a jednoduše srolovatelná do našeho autobusu s kostýmy.

Je to už moc a moc dávno, kdy jsme v r. 1954 poprvé s Pohádkou vyjeli na zájezd nebo ji, k radosti J.Š.Kubína, i jednou hráli ve Vinohradském divadle, nebo v Číně nebo v posledním venkovském kulturním domě. Pro mne vždy zůstane nezapomenutelná tím partnerstvím mladičkových tanečnic a tanečníků, kteří s velkým nasazením zvládali nový umělecký úkol dramatického děje s čerty, panem vrchním, chasou a komedianty - a jím oporou byl zkušený výtvarník, mistr scénograf, jehož nápady byly jiskřivé, působivé a nesmírně výrazné i v té potřebné mobilnosti stěhovavého tanečního divadla.